

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/146/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111209010
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8111209010.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Mgr. Z. L., nar. X.X.XXXX, bytom D. XX, XXX XX Z., právne zastúpeného JUDr. Jánom Brandtom, advokátom so sídlom Masarykova 2, Prešov p r o t i žalovanému Edim, s.r.o. so sídlom K amfiteátru 2, 080 01 Prešov, právne zastúpenému JUDr. Jozefom Bujňákom, advokátom so sídlom Hlavná 94, Prešov, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, adresa pre doručovanie: Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Hlavná 62, 040 01 Košice, o 4.337,87 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9C/54/2011-110 zo dňa 16.4. 2012 takto jednohlasne

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým medzitimným rozsudkom rozhodol tak, že žalovaný je zodpovedný za škodu žalobcovi, ktorá vznikla z poistnej udalosti dňa 6. 4. 2009.

Prvostupňový súd vzhľadom na spornosť včas podanej žaloby rozhodol iba o základe nároku. Prvostupňový súd mal za preukázané, že žalobca uplatnil svoj nárok na náhradu škody titulom dopravnej nehody zo dňa 6. 4. 2009 včas. Nárok žalobcu nepovažoval za premlčaný a rozhodol o základe nároku s tým, že po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia sa bude zisťovať výška nároku za účasti všetkých účastníkov konania. Nestotožnil sa s obranou žalovaného, že nárok je premlčaný a že žalobca o tom kto je prevádzateľom motorového vozidla sa dozvedel skôr, než až po doručení odporu voči platobnému rozkazu dňa 30. 6. 2011. Poukázal na to, že žalobca sa mohol oprávnene domnievať, vzhľadom na závery polície, ktorá zisťovala totožnosť účastníkov, na písomnú komunikáciu žalobcu s vedľajším účastníkom kto je prevádzateľom motorového vozidla. Mal za to, že z listinných dôkazov, ktoré boli súdu predložené nevyplýva, že žalovaný ani vedľajší účastník v priebehu korešpondencie, ktorá prebiehala medzi účastníkmi konania rok neuviedli ani v jednom takomto podaní, že prevádzateľom motorového vozidla je žalovaný a nie fyzická osoba, teda pôvodne žalovaný. Poukázal na to, že žalovaná strana nepopiera, že dopravná nehoda sa stala, že došlo k stretu motorových vozidiel.

Poukázal na ustanovenie § 427 ods. 1, § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol alebo rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

V odvolaní uviedol, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V odvolaní ďalej uviedol, že sa súd nesprávne stotožnil s údajnou dobromyseľnosťou žalobcu, ktorý tvrdil, že mal stále za to, že prevádzateľom vozidla je účastník nehody. Vyvodzovať to mal z toho, že ako účastník nehody bol v policajnom zázname, ako aj pri ďalšom uplatňovaní škody uvádzaný C. L.. Jeho tvrdenia považuje žalovaný za účelové a nepravdivé. Existujú 2 správy po nehode, pričom prvá, ktorá bola v žalobe priložená, bola vyplnená a podaná žalobcom vedľajšiemu účastníkovi žalobcom dňa 7. 4. 2009. Druhá správa podaná 8. 4. 2009, bola vyplnená aj žalovaným aj žalobcom. Poistovne uznávajú pri uplatňovaní nárokov na náhradu škody len správy vyplnené oboma účastníkmi nehôd. Je zrejme, že žalobca musel najneskôr z tejto správy vedieť kto je prevádzateľom motorového vozidla, ktoré viedol C. L.. Premlčacia lehota začala preto plynúť najneskôr 9. 4. 2009 a nárok ktorý je uplatnený voči žalovanému je premlčaný.

V odvolaní tiež uviedol, že treba brať na zreteľ skutočnosť, že žalobca so žalobou čakal 2 roky a vedel z listu vedľajšieho účastníka zo dňa 6. 10. 2009, že jeho nárok neuznáva a odmieta ho plniť. Prvostupňový súd mal vyhovieť námietke premlčania vznesenej žalovaným. Žalobca úplne slobodne využil svoje dispozičné právo a voči pôvodne žalovanému vzal svoju žalobu späť na základe toho, že tento nebol pasívne legitimovaný v zmysle ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka. V zmysle judikatúry prevádzateľ vozidla nemusí byť nutne jediný zodpovedný subjekt za škodu pri autonehode.

Proti rozsudku podal odvolanie aj vedľajší účastník, podľa ktorého nesprávne právne posúdil prvostupňový súd vec, ak určil, že nárok uplatnený žalobcom nie je premlčaný. Podľa jeho názoru je smerodajným záznam o dopravnej nehode zo dňa 8. 4. 2009 podpísaný oboma účastníkmi dopravnej nehody.

Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a návrh zamietol.

Žalobca k podanému odvolaniu žalovaného podal písomné vyjadrenie. Vo vyjadrení uviedol, že z vykonaného dokazovania je zjavné, že k škodovej udalosti došlo dňa 6. 4. 2009. Žalobcom privolaný policajt spísal záznam o škodovej udalosti, ktorej sú ako účastníci uvedený žalobca a C. L.. Žalobca vypísal hlásenie o škodovej udalosti a do hlásenia (časť A) vypísal údaje o poistení vozidla tak ako mu ich uviedol C. L.. Má za to, že tento vedome dňa 7. 4. 2009 pri vypisovaní tlačiva o škode uviedol nepravdivé údaje.

Vo vyjadrení tiež uviedol, že vedľajší účastník vo svojich písomných oznámeniach adresovaných žalobcovi po uplynutí polročnej doby od poistnej udalosti vôbec neupozornil žalobcu, že poisteným je spoločnosť Edim s.r.o. Hlásenie zo dňa 8. 4. 2009, ktoré deň predtým iba nevyplnené podpísal žalobca a odovzdal pánovi L. je vypísané inou rukou a na prvý pohľad sú v ňom uvedené rozdielne údaje. Vedľajší účastník mal k dispozícii obidve hlásenia o škode, mohol ich porovnať, zistiť rozdiel a upozorniť žalobcu ako poškodeného. Až do podania odporu argumentoval tým, že rozsah poškodenia na vozidle žalobcu nezodpovedá záveru. Akceptoval, že k poistnej udalosti došlo, a mal preto plniť svoj záväzok.

Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu a vedľajšieho účastníka nie sú opodstatnené.

Napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny (§ 219 ods.1 O.s.p.). Prvostupňový súd rozhodol na základe skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Odvolatelia tvrdia, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu, prvostupňový súd zistil všetky rozhodné skutočnosti s prihliadnutím na tvrdenia a dôkazy žalovaného a vedľajšieho účastníka, ako aj správne a úplne zistil skutkový stav veci a správne skutkové zistenia zhodnotil.

Podľa § 106 ods.1 O.z., právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a kto za ňu zodpovedá.

Podľa ust. § 427 ods. 1 O.z., fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu, zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa ustanovenia § 427 ods. 2 O.z., rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla ako aj prevádzateľ lietadla.

V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu v čase podania žaloby len proti vodičovi motorového vozidla a až následne v priebehu súdneho konania aj voči prevádzateľovi motorového vozidla vyvstala právna otázka, či je možné považovať uplatnený nárok na náhradu škody za uplatnený včas, t.j. v zákonom v stanovenej dvojročnej premlčacej dobe.

Občiansky zákonník viaže premlčanie práva uplynutím subjektívnej premlčacej doby na časovú podmienku dvojročnej doby od vedomosti poškodeného o škode a o tom kto za ňu zodpovedá, pričom premlčacia doba začína plynúť dňom, keď sa poškodený o škode skutočne dozvedel a teda nie iba predpokladane, ako aj kto za ňu zodpovedá. Rozhodujúci je teda okamžik, kedy poškodený obdržal informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok ktorá konkrétna osoba za škodu zodpovedá. V čase podania žaloby žalobca mal informácie, že za škodu zodpovedá osoba uvedená v hlásení o škode zo dňa 6. 4. 2009. Z písomného odporu proti platobnému rozkazu obdržal žalobca informáciu, že prevádzateľom motorového vozidla je spoločnosť Edim s.r.o.

Žalovaný zastáva názor, že už 9. 4.2009 žalobca vedel o tom kto za škodu zodpovedá. Navyše poukazuje, že v zmysle § 427 O.z. nezodpovedá vždy za škodu len prevádzateľ motorového vozidla. S týmto záverom možno vo všeobecnej rovine súhlasiť, avšak z hľadiska premlčania neplatí automaticky, že v deň keď došlo ku škode mal poškodený sa dozvedieť kto za škodu zodpovedá, teda ktorá konkrétna osoba respektíve subjekt.

Odvolací súd zastáva názor, že aj v prípade uplatnenia nároku na náhradu škody v subjektívnej premlčacej dobe len voči jednej osobe, ktorá je zodpovedná za škodu je potrebné nárok považovať za uplatnený včas aj napriek tomu, že v priebehu od uplatnenia nároku na náhradu škody na súde poškodený si uplatní nárok aj voči ďalšej osobe, ktorá má niesť zodpovednosť za škodu. S prihliadnutím na skutočnosť, že jeho znalosť o tejto osobe ako škodcovi za viaže k okamžiku kedy obdržal informáciu, na základe ktorej si mohol urobiť úsudok, že táto konkrétna osoba je za škodu zodpovedná. Postačuje tak, že bol nárok poškodeným riadne uplatnený a v konaní sa pokračuje s týmto ďalším subjektom zodpovedným za škodu. Akceptácia opačného záveru v prejednávanej veci by mohla znamenať prostriedok umožňujúci uplynutie premlčacej doby pre nedostatočnú vedomosť poškodeného aj v prípade už prebiehajúceho súdneho konania a teda uplatnenia nároku na náhradu škody včas.

Odvolací súd nepopiera inštitút premlčania, ktorý prispieva istote v právnych vzťahoch a ktorý je inštitútom zákonným a použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu ktoré sa podľa zákona premlčuje.

Okolností, na ktoré poukazujú odvolatelia (poistné hlásenia zo dňa 7. 4. 2009 a 8. 4. 2009), neznamenajú vedomosť žalobcu o prevádzateľovi motorového vozidla. V prejednávanej veci je potrebné prihliadnuť práve na rozpory v predmetných hláseniach o spôsobenej škode pre vedľajšieho účastníka a v zázname o škodovej udalosti a postup a správanie vedľajšieho účastníka a nemôžu byť rozhodným prostriedkom umožňujúc im poškodiť žalobcu so záverom o jeho zavinení pri uplynutí premlčacej doby s prihliadnutím na charakter a obsah uplatneného práva.

Prvostupňový súd tak správne konštatoval, že námietka premlčania je nedôvodná a žaloba bola podaná včas.

Za tohto stavu odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku ako vecne správny (§ 219 ods.1 O.s.p.).

Prvostupňový súd rozhodne a aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.